

Oláh András

AMIKOR EGYMÁSNAK FÁJUNK

[CSAK AZÉRT IS]

2019-04-09 | CSAK AZÉRT IS, VERS

megszegtük az érvényes előírásokat
s már nincs aki korigáljon...
még visszaköszön a sietős koránkelés
a mosatlan kávéscsésze a szökésben
lévő cipőtalp szapora koppanása
s a harangszó amely meglopta az utolsó
reggelt amikor csak azért is magad alá
gyúrted a párnát hogy aztán
megbocsáthatatlanul egyedül maradj
egyszerűbb volna meghunyászkodva
odébbállni mint eljutni hozzád
most mégis árulásaink nyomába eredek
nem az ölelés hiányzik
nem a kalandvágy hajszol
hisz tudom: ha utolérlek továbbfutsz úgyis
pedig nem váltóbotot cipelek utánad
csak egy párás nyári reggel emlékét
amely miatt folyton indulófélben vagyok
hogy alagútjainkat bejárjam újra míg te alvást
színlelsz vagy átköltözöl egy másik mesébe

kép | shutterstock.com